Johannes Chrysostomus: Homiliae super Matthaeum. Tr: Georgius Trapezuntius
Cologne: Johann Koelhoff, the Elder, 1487 Seite 109

la adulteretur in alterū ꝛ alter in illā
Nā vir christianus nō solū se coinq/
nare nō debet:ꝫ nec alijs coinquinā/
di se pbere occasionē Alioquin illoꝝ
crimē ad istius redundat peccatum:
qui alijs cōmittendi crimīs factus est
cā Uide etiā quia qui ꝑm legem repu
diū dat quattuor ꝯmittit iniquitates
Primā quia quātum ad deum extitit
homicida Scdaꝫ quia dimisit nō for
nicantem Tertiā quia eā fecit adulte
rari Quartam quia ꝛ accipiens eam
fecit adulterum Nihil aūt horum cō
mittit vbi seruatū fuerit chri mādatū

Item dictum est Nō per

iurabis:reddes āt dño iuramēta tua.
Ego aūt dico vobis omnino nō iura
re ꝛc. Ecce quartū mādatum qd mi/
nimum putant auari.qui bene iurare
nō putant esse peccatum.sine quo nō
potest stare legis mandatum Nā nisi
iuramentum interdicatur nō possunt
amputari periuria Ex iuramēto eniꝫ
ꝑiurium generatur Nemo enī est qui
frequenter iuret ꝛ nō aliqn̄ ꝑiuret Et
ꝓpter hoc admonet salomon Ne as/
suescas iuramento os tuum: multus
enī casus in illo Sicut eī qui facit cō
suetudinem frequēter manu sua ꝑcu/
tere.necesse est vt aliqn̄ ꝑcutiat ꝛ in
iuste:sic qui facit cōsuetudinē iurare
in rebus idoneis.freqnter ꝛ in rebus
suꝑfluis ꝛ nolens cōsuetudine trahē
te ꝑiurat Nā oīm rerū cōsuetudineꝫ
qn̄ voluerimus quidē tunc facimus:
ꝫ nō qn̄ volumus tūc repellimus eā
Et qualis est contra iurantes dei sen
tentia docet salomon Uir inquit mlt
tū iurans nō exiet plaga de domo eiꝰ
Si ḡ a iurantibus:plaga nō recedit.
quō a ꝑiurātibꝰ aliqn̄ recedit? Dic mi
hi amice iurādo quid ꝓficis? Nam si
aduersarius tuus crederet bene te iu
raturū:nunq̄ꝫ iurare te ꝯpelleret. Sꝫ
quia ꝑiuraturum te existimat idō te iu
rare ꝯpellit Et cū iuraueris nō q̄si in
veritate iuramēti tui placatus tacet:
ꝫ q̄si in damnatiōe ꝑiurij tui vindica
tus recedit Iuramentū enī nunq̄ꝫ bo
nū exitū hꝫ Quidā enī te estimāt aua
ritie cā iurasse.quidaꝫ aūt ꝛ ꝑiurasse
Qui aūt bn̄ de te voluerīt suspicari ꝛ
si ꝑiurasse te nō credūt.tn̄ in veritate
iurasse affirmare nō pn̄t Nemo āt po
test defendere ꝛ religiose egisse.ideo
iurans: inimicis tuis in opprobri/
um venis:amicis aūt tuis in suspiti/
onē Sed forte dicis. Nō mihi cre/
dit:nec vult credē nisi iurauēo Quid
ergo faciā Adqesce magis pecuniā ꝑ
dē q̄ꝫ salutē. pciosior tibi videaꝛ aīa
tua q̄ꝫ res tua Si rē aliq̄ꝫ ꝑdidēis vi
uē potes!si deū ꝑdideris quō viues?
An nescis ꝙ qd inuitꝰ amittis ꝓpter
dei timorē.maiorē mercedē hēs de il
lo.q̄ꝫ si elemosynā dedisses? Quia qd
cū maiore colluctatione facimꝰ:ꝓ illo
dignꝰ coronamur. Ecce amice admo
neo ne hoīeꝫ aliqn̄ iurare cōpellas.si/
ue existimas eū bn̄ iuraturū siue male
magis recede ab eo Quia ꝛ si ille ꝑiu
rauerit.tu inqntū ad ꝯsciaꝫ tuā ꝑiurij
illius fcūs es cā ꝙ hꝰ ꝓposito eū iurāē
ꝯpellis n̄ vt iuret ꝫ vt ꝑiuret Si aūt
bn̄ eū iuraturū putares nec iurāē cō/
pellēs O insipiēs q alterū iurare ꝯpel
lis.nescis qd agis Ille ꝛ si ꝑiurauēit
vel cū lucro ꝑiurat. tu āt sine lucro ꝑ
iurij illiꝰ ꝑticeps īueniris Qui mētiri
nō dubitat nec ꝑiurare timet Qui eī
mētiꝛ vēitatē in corde suo trāsgrediꝛ
Qui āt ꝑiurat in verbis suis transit
deū Quid ḡ interest inē deū trāsire ꝛ ve
ritatē trāsgredi:cū ꝛ ipa vēitas sit de
us? Nec sola dīa ē ꝙ veritatē mētiē
tes in corde nr̄o transimus.ꝑiurātes
aūt deum in verbis Nam verbo ho
minibus satisfacimus. cōscīa aūt deo
Ipse deus qui periurare vetuit: ipse

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-120/0109
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt